vt dicit Rober. hol. lec. cxcj. Accuſatrix ſue tranſgreſſi
onis reuelatrix nr̄e dep̄ſſionis vindicatrix ſtricte ꝓfeſſi
onis. Primo eñ ꝯſcientia eſt accuſatrix ſue tranſgreſſi/
onis. Sicut eñ puero daẗ dica in qua defectus ſui ſi/
gnanẗ. vt poſtea verbereẗ. ⁊ nullo mō licet ſibi abijcere
dicam ſuam. q꞉ ꝑ eam accuſabiẗ. ita cuilibet alligaẗ con
ſciencia in q̄ omnia peccata ſua numeranẗ vt ſm̄ eaꝫ in
iudicio accuſeẗ. iux̄ illud Roma. ij. Teſtimonium red/
dente illis ꝯſciētia ipſoꝝ. Et intro ſeinuicem cogitatio/
num excuſantium aut defendentium in die cum iudi/
cauerit deus occulta hominum. et diẗ Glo. Dicunẗ au
tem cogitationes excuſantes male. ⁊ defendētes bone
que examinanẗ ⁊ diſcutiunẗ coraꝫ naturali iudicatorio
hominis. ſicut coram iudice ꝑ ṗma ṗncipia opabilium
naturaliter inſerta ſicut eſt illud. Hoc facias alijs qd̄ ti
bi vis fieri ⁊c̄. Et ideo iſtam accuſatricem maxime time
re debem⁹ dicēte Sen̄. in libello ſuo de moribꝫ. Conſciē
tiam pctōꝝ tuoꝝ magis timueris q̄ teipm̄. Alienum
eñ potes effugere. teipm̄ nunq̄. Et iteꝝ in eodem. Cō
ſcientiam magis q̄ famam intende. Falli nanq꞉ poteſt
fama. ꝯſcientia nunq̄. Sicut eñ charitatiu⁹ iudex pri/
mo monet ꝑſonam ad bene opandum ⁊ eam p̄munit
de ſuis defectibus. ⁊ ſi ſe correxerit culpam celat. Sed ſi
corrigere ſe contempſerit euꝫ publice in iudicio procla/
mat. Ita conſcientia nr̄a in p̄nti q̄dem nos corripit et
rep̄hendit occulte. Sed ſi nos nō correxerim⁹ in futu/
ro iudicio publice ꝓclamabit. Iux̄ illud Leuiti. v. Aut
ꝯſcius eſt niſi indicauerit portabit iniq̄tatem ſuaꝫ. Se/
cundo ꝯſcientia eſt reuelatrix nr̄e dep̄ſſionis. vnde tri/
bulationis terrene ſingularis ꝯſolatio eſt bona ꝯſcien/
tia. ſm̄ illud Apl̄i. j. Cho꞉. j. Gloria noſtra hec eſt teſti/
monium ꝯſcientie nr̄e. Vnde Amb. de officijs. Et bn̄
ſibi conſcius non debet moueri falſis conuicijs. nec eſti
mare plus in alieno ꝯuicio q̄ in ſue ꝯſciētie teſtimonio
⁊ Greg. ſup Ezech. ome. iiij. Quid ꝓdeſt ſi homines te
laudant ⁊ ꝯſcientia accuſat. Aut q̄d obeſt ſi omnes de
rogant ⁊ ſola ꝯſcīa defendit. Et be. Aug. ſup ps̄. xviij.
Et poniẗ. xj. q. iij. cuſtodi. Cuſtodi inq̄t intus ꝯſcienti
am ⁊ innocentiam tuam vbi nemo opprimit cām tuaꝫ
p̄ualebit in te falſum teſtimonium apud homines. ſed
nunq̄d apud deum valebit vbi cauſa tua dicēda eſt qn̄
deus erit iudex nullus aliꝫ teſtis q̄ ꝯſcientia tua erit
inẗ iudicem ⁊ ꝯſcientiam tuam. hec Aug⁹. Idcirco dꝫ
peccator q̄ in peccatis mortuus eſt ⁊ iam ꝑ malam con
ſuetudinem ſepultus diligenter laborare vt ꝯſcientiaꝫ
mordentem expurget vt in dep̄ſſione ſua reueleẗ ꝑ con
ſcientiam bonam ⁊ ſecuram. Tercio ꝯſcientia eſt vindi
catrix fracte ꝓfeſſionis. Omnes eñ xp̄iana ꝓfeſſione
cenſemur. ⁊ iō quotiens iſtam ꝓfeſſionem refringim⁹
ꝯſcientia nr̄a non ſolum accuſat. immo vindicat mor/
dendo ⁊ pungendo. iux̄ illud Prouer. xij. Eſt q̄ ſibi ꝓ/
mittit ⁊ q̄ſi gladio pungiẗ ꝯſciētia. Sexto vo꞉ vltimo.
Lazarus fuit a domino ſuſcitat⁹ ⁊ poſtea diſcipulis ad
ſoluendum p̄ntat⁹. Suſcitat⁹ v̓o qn̄ dixit Lazare veni
foras. ⁊ ſtatim ꝓdijt qui fuerat mortuus ligat⁹ pedibꝫ
⁊ manibꝫ. ⁊ facies illius ſudario erat ligata. Sup q̄ diẗ
mgr̄ li. iiij. di. xvij. c. j. Lazarus non p̄us de monumen
to eſt egreſſus ⁊ educt⁹ ⁊ poſt a dn̄o ſuſcitatus. ſꝫ intus
ſuſcitatus ꝓdijt foras viuus vt oñdereẗ ſuſcitatio ani/
me p̄cedere ꝯfeſſionem. Et ſb̄dit rōem. Nemo eñ pōt
ꝯfiteri pctā niſi p̄us ſuſcitat⁹. q꞉ a mortuis velut ab ipō
q̄ non eſt perit ꝯfeſſio. Eccl̄i. xvij. ⁊ ſequiẗ. Nullus eñ
ꝯfiteẗ niſi ſuſcitat⁹. Nemo v̓o r̄uſcitaẗ niſi q̄ a pctō ſol
uiẗ. q꞉ pctm̄ mors anime eſt. que vt eſt vita corpis ita e⁹
vita deus eſt. Per hoc ꝓbat mgr̄ q̄ ante ꝯfeſſionem vl̓
ſatiſfactōꝫ ſola ꝯtritione vel ꝯpunctiōe pctm̄ dimittiẗ.
neceſſe tn̄ eſt vt poſt ꝯtritionem vel ꝯpunctōꝫ cum tē/
pus habeat etiam ꝯfiteaẗ. q꞉ dicit Ioh. Criſ. Non po
teſt quiſq̄ grām dei accipe niſi purgatus fuerit ab omī
peccato ꝑ ꝯfeſſionem. ⁊ Aug. ſic dicit. Nōnulli in vita
peccata ꝯfiteri negligunt. q꞉ erubeſcunt ⁊ ideo non me
renẗ iuſtificari. Sicut eñ quandoq꞉ in nobis ꝑcipim⁹
ꝯpunctionem ita etiaꝫ ꝯfeſſio exterior ⁊ ſatiſfactio ſi aſ/
ſit facultas fiat. vnde nec vere penitens eſt q̄ ꝯfeſſionis
votum nō hꝫ. Et ſicut peccati remiſſio mun⁹ dei eſt. ita
ꝯfeſſio ⁊ p̄nīa ꝑ quam pctm̄ deleẗ nō pōt eſſe niſi a deo
Quod idem teſtaẗ ſup illud ps̄. l. Spm̄ tuum ne aufe/
ras a me. Iam inq̄t donum ſpūſſancti habet q̄ ꝯfiteẗ ⁊
penitet. q꞉ non pōt eſſe ꝯfeſſio peccati ⁊ punitio in ho/
mine ex ſeipſo. Cum eñ iraſciẗ ſibi quiſq̄ ⁊ diſplicet ſi/
ne dono ſpūſſancti non eſt. Oportet ergo ꝯfiteri peni/
tentem ſi tempus habeat. ⁊ tn̄ anteq̄ ꝯfeſſio fit in ore ſi
votuꝫ ſit in corde p̄ſtaẗ ei remiſſio. hec Aug. Sꝫ poſtea
xp̄c Lazaꝝ diſcipulis ſoluendum p̄ntauit cum dixit.
Soluite eum ⁊ ſinite eum abire. Sup quo dicit mgr̄ li.
iiij. di. xviij. c. vj. Lazaꝝ iam viuificatum obtulit diſci/
pulis ſoluendum. Quia ⁊ ſi aliquis apud deum ſit ſolu
tus. non tn̄ in facie eccl̄ie ſolutus habeẗ niſi ꝑ iudicium
ſacerdotis. Et ſb̄dit. In ſoluendis eñ culpis vel retinē
dis ita operaẗ ſacerdos euāgelicus ⁊ iudicat. ſicut olim
legalis in illis q̄ ꝯtaminati erant a lepra que pctm̄ ſigni
ficat vel figurat. Et infra ca. vij. dicit. Ligant quoq꞉ ſa
cerdotes dum ſatiſfactionē p̄nie imponūt penitentibꝫ
Soluunt v̓o cum de eo aliq̄d dimittunt. ⁊ ꝑ eam pur/
gatos ad ſacroꝝ ꝯmunionem admittunt.

Dominica in paſſione.

Si ſanguis hircoruꝫ aut
thauroꝝ ⁊ vitule cinis aſperſus inquinatos
ſanctificauit ad emundationem carnis. q̄n/
tomagis ſanguis xp̄i qui per ſpm̄ſanctum ſemetipſum
obtulit immaculatum deo emūdauit ꝯſcientiam nr̄aꝫ
ab opibꝫ mortuis ad ſeruiendum deo viuenti ad He/
bre. ix. Ariſt. li. ꝓbleumatuꝫ. Sanguis in mortuis ſim/
pliciter non apparet. Et illius rōem aſſignat Auicēna
di. q̄ in omni tp̄e mortis ad pectoris regionem ꝯfluit.
ꝓpter qd̄ in mortuo pectus intumeſcit. Sed Galienus
ponit aliam rationem dicens. Q꞉ ſanguis in tempore
mortis in ſubſtantiam tranſmutaẗ carnis. Moraliter
per mortuoꝝ corpora intelligiẗ peccatoꝝ ꝯſcientia im/
munda. Sed per ſanguinem intellige peccatum. Iux̄
illud Greciſte. Sanguis peccatum. ſanguis quoq꞉ di
humor. Sicut eñ in corporibꝫ mortuis nō apparet ſan
guis. Sic peccatum in hominibꝫ ſpūaliter mortuis nō
agnoſciẗ nec ſentiẗ ab eis. Et ratio eſt. quia vt diẗ hol/
cot ſup li. Sap̄. lect. cxxxvij. Omnis peccator frenetico
comparaẗ. Quia quanto grauius infirmaẗ tanto ſe re/
putat ſaniorem. Ridet cum flere deberet. ⁊ gaudet de
infirmitate. ⁊ nō cuſtodiri poteſt niſi vinculatus. Ita
peccator quanto peior tanto minorem ſe reputat pec/
catorem. Quia Prouerb. xviij. Impius cum in ꝓfun/
dum venerit peccatorum cōtemnit. Quod autem pec/
catores iam peccatum non cognoſcunt figuratum eſt
de Hieroſolymitanis quibꝫ dixit dominus. Si cogno
uiſſes ⁊ tu. quaſi di. Si cito cognouiſſes peccata tua q̄
cito iam ſunt abſcondita ⁊ tu fleres ea. Vt igitur fre/
neticus peccator ſanaretur ⁊ peccatum ſuum cogno/
ſceret neceſſe fuit vt ſanguis Xp̄i fundereẗ. Iuxta il/
lud Auguſti. contra quinq꞉ hereſes fuſus eſt ſanguis
medici. ⁊ factum eſt medicamentum frenetico. De hoc
ſanguine precioſo dicunt verba prelibata. Pro quoꝝ
intellectu eſt notādum. Lex antiqua hoc tenuit. Quā/
do aliquis immundus fuit lepra vel alia immundicia
carnali. tunc aliquis oſtendebatur mundus eſſe in ſe
per ſanguinem animalium irrationalium. et quo ad
hoc dicit. Sanguis hircorum ⁊ thaurorum. Gloſa. ef/
fuſus. ⁊ ſuper immundos aſperſus inquinatos ſancti/
ficauit. i. mundos eſſe oñdit aut demōſtrauit q̄tuꝫ ad
penam peccati legalis. Et ſicut cinis vitule aſperſus

Nam in lege accipiebať vna vitula ruffa. in qua nulla
erat macula que non portauit iugum ⁊ totaliť combu-
rebať cum pelle ⁊ fimo. ⁊ poſtea puluis eiꝰ miſcebať aq̄
⁊ ſic fiebat aqua expiationis. De qua Leui.xvj. qua ſa-
cerdos populum aſpergebat. ⁊ tunc populus ſanctifi-
cabať ab irregularitatibꝫ legalibꝫ vt poſſet ingredi ta-
bernaculum. Et hec aqua expiatōnis aquam baptiſmi
figurabat. in q̄ eſt cinis vitule ruffe combuſte q̄ ſignifi-
cabat xp̄m. a cuiꝰ paſſione xp̄i baptiſmꝰ ſuam habet v̄-
tutem. Et hoc ap̄lus elicit. Ex quo ſanguis irrationali
um animalium cauſabat ſanctificatōem corꝑalem. q̄n-
tomagis ſanguis Jhu xp̄i. Circa qđ vlteriꝰ eſt ſciendū
ꝙ ſanguis xp̄i multa bona nobis fecit. Primum eſt ꝙ
mortuos viuificat ad ſentiendum. Refert etiam mgr̄
in li. de mirabilibꝫ mūdi ⁊ orientalium regionum. ⁊ in-
quit. Reperiť in ſolitudine egypti auis que pellicanus
dicitur. magna alaꝝ ⁊ maxime maciei. Hanc naturaliť
odit ſerpens. ꝓpter qđ ſerpens dum ꝓ paſtu exit pelli-
canus nidum repens ꝑ arborem impūgit ⁊ inficit pul-
los ſuos. ⁊ occidit. ſuꝑ quos pellicanus rediens lugere
ferť ꝑ triduum. Sed tercia die in pectore ſe vulnerat. ⁊
ſanguinem ſuꝑ eos reſpergens ⁊ a morte viuificat. Et
glo. ſuꝑ illud pš. Similis factus ſum pellicano. Pelli-
canus dicitur roſtro ſuo pullos occidere. ⁊ in triduo luge-
re. ⁊ tunc ſanguinē ſuꝑ eos fundere. ſicq; illos viuifica-
re. Sed addit mgr̄ vbi ſup̄. ꝙ pellicanꝰ ex ſanguine co-
pioſo ſic effuſo debilitatur. ꝓpter qđ pulli coguntur exire de
nido ꝓ cibo quoꝝ quidam naturali affectu matrem de-
bilitatam paſcunt. Quidam v̄o degeneres ſunt. ⁊ de
matre nihil curant. Quod diligentius mater aduertēs
receptis viribꝫ filios ſe paſcentes refouet ⁊ diligit. Ali-
os v̄o tanq̄ ignobiles ⁊ ingratos reijcit. ⁊ ſibi comma-
nere non ꝑmittit. Moraliter hoc naturale exponendo
dicitur de tribꝫ. De pellicano. de ſerpente ⁊ de pullis occi-
ſis. Per pellicanum intellige xp̄m. q2 dicit be. Aug. ſuꝑ
illud pš. cj. Similis factus ſum pellicano ſolitudinis.
Puto per hanc auem in ſolitudine naſcentem intelligi
xp̄m natum de Maria virgine. Solus enī hic in ſolitu-
dine natus. cuius ſanguine in cruce ꝓpria voluntate fu-
ſo ex latere viuificati ſumꝰ. Per ſerpentem intellige de-
monem. Quia dicit Solinus in li. de mirabilibꝫ mūdi.
Et Yſiđ li. xiij. Q2 ſerpens timet hominem nudum. ⁊
inſilit in veſtitum. Ideo dicit Johannes de ſancto Egi-
dio. Sic ⁊ dyabolus timet paupem ɔtemptorem tem-
paliū ⁊ illaqueat hominē diuitem tꝑalium poſſeſſorem
Iuxta illud. j. Thi. vj. Qui volunt diuites fieri incidunt
in laqos dyaboli. ꝓpť qđ dyabolus h̄ intelligitur ꝑ ſerpē-
tē. Sꝫ ꝑ pullos pellicani intellige genꝰ hūanū qđ intelli-
gitur ꝑ pullū aſine. Math. xxj. vbi dixit dn̄s. Inuenietis
alligatam aſinam ⁊ pullum cum ea. Sicut igitur dictum
eſt ꝙ ſerpens naturaliter odit pellicanum. ſic dyabolus
odiuit deum in hoc ꝙ noluit ſibi ſbeſſe ſicut dicit Tho.
in ſcđo ſcripto diſ. j. Angelus malus appetijt nō ſbeſſe
deo. q2 tota bonitas angeli eſt ꝙ ſubeſt deo. ſicut tota cla-
ritas aeris in hoc eſt ꝙ ſubijcitur radijs ſolis. Sꝫ videns
angelus dignitatem ſue nature qua creaturis alijs p̄-
eminebat. noluit ꝙ in alias diriuaretur bonitas ⁊ beati-
tudo ab ipſo. Ecce ꝙ ex odio ⁊ inuidia noluit ſubeſſe
deo. Nec tm̄ ſerpens antiquus veꝝ pellicanum deum
odiuit. De quo pš. lxxiij. Supbia eoꝝ q̄ te oderūt aſcē-
dit ſemꝑ. ſed etiam pullos ſuos interfecit ⁊ occidit. Ha-
buit enī deus in ꝓ̄ncipio creationis duos pullos. ſcilicet
Adam ⁊ Euam. quoꝝ vitam odiuit dyabolus. Iđ dicit
mgr̄ li. ij. di. xxj. c. iij. Serpētē enī velut organo eſt vſus
mouens naturam eius. i. inſtrumenta loq̄ndi ad expri-
mendum ſonos verboꝝ ⁊ ſigna quibꝫ ſuam mōſtraret
voluntatem. ⁊ accedens ad Euam ſtans coram ea non
audet in verba ꝑſuaſionis exire. metuit dep̄hendi. Sꝫ
ſub interrogatione eam aggreditur vt ex rn̄ſione collige-
ret qualiter in malicia ꝓcedere poſſet. Cur inquit p̄ce-
pit vobis deus vt non comederetis de omni ligno pa-
radiſi? Cui mulier. De fructu lignoꝝ que ſunt in para-
diſo veſcimur. i. veſcendi poteſtatem habemus. De fru-
ctu v̄o ligni qđ eſt in medio paradiſi p̄cepit nobis deus
ne comederemus ne forte moriamur. In quo verbo vt
dicit mgr̄. c. iiij. Dedit locum tentandi cum dixit. Ne
forte moriamur. Vbi mox dyabolus dixit. Nequaq̄
moriamini. Sicq; tulit mulier de ligno ⁊ comedit. ⁊ vi-
ro ſuo dedit. Qui nolens eam ɔtriſtari ſecum comedit.
⁊ ſic ſerpens antiquꝰ eos infecit peccato ſuꝑbie ⁊ inobe-
dientie ⁊ ſpūaliter occidit vt impleretur verbum domini
qđ dixit Gen̄. iij. ad Adam. In quacūq; die comederis
morieris. qđ non ſolum intelligitur de morte corꝑali. ſꝫ eti-
am ſpūali qua mortui ſunt ꝑ pctm̄. non ſolum in ſeipis
ſꝫ etiam in omnibꝫ ſuis poſteris. Idcirco deus ꝑ tridu-
um luxit ſuꝑ eos non in ſe ſꝫ in ſanctis ſuis. q2 in deum
nō cadit luctus ſiue fletus. Prima igitur dies fuit tempꝰ
legis nature. in qua luxerūt ſancti p̄res Abraham Yſa-
ac ⁊ Jacob. Vnde Jacob dixit Gen̄. xxxvij. Deſcendā
ad filium meum lugens ad infernum. Secunda dies
fuit tempus legis ſcripte. in q̄ luxit deus in ꝓ̄phis. Nā
Jere. ix. Quis inquit dabit capiti meo aquam ⁊ oculis
meis fontem lachrymarum. ⁊ plorabo die ac nocte inter-
fectos populi mei. Tercius dies fuit tempus gratie. in
qua luxit Chriſtus ꝓ ſe populi ſui mortem. Sicut pa-
tet Luc. xix. Videns Jhs ciuitatem hieruſalem fleuit
ſuper illam. Vbi ponitur continens ꝓ contento. ſ. ciui-
tas ꝓ populo. Cuius quidem populi mortem ſpūalem
defleuit. quia mortui in anima erant ⁊ non ſolum illam
ſꝫ etiam corporalem qua poſt. xlij. annos eſſent miſera-
biliter a Tito ⁊ Veſpaſiano occidendi. Peracto igitur
hoc triduano luctu tandē verus pellicanus xp̄c dei fili-
us vnigenitus ſe in pectore vulnerauit. quando Longi-
nus miles latus eius lancea perforauit. de quo ſanguis
⁊ aqua largiter emanauit Joh. xix. Quem quidem ſan-
guinem ſuper pullum aſpergens a morte eterna viuifi-
cauit. de qua quidem viuificatione ꝓ̄phetauit Dauid
pš. lxxxv. Deus tu conuerſus. ſ. ad nos per gratiam ⁊
miſericordiam. viuificabis nos ⁊ plebs tua letabitur in te
Ideo etiam dicit hic Apoſtolus ꝙ xp̄c per ſanguinem
ſuum emundauit conſcientiam noſtram ab operibus
mortuis. i. peccatis que dicuntur opera mortua. q2 ipſoꝝ
conſenſu tanq̄ mortuoꝝ ɔtactu immūdiciam ɔtrahit
ɔſcientia. Dicuntur autem vt dicit glo. peccata opa mor-
tua. q2 ledunt vitā nature. ⁊ carent vita gr̄e. ⁊ auferūt
vitā glorie. Ideo dicit apoſtolus ad Roma. vj. Finis
illoꝝ. i. peccato ſeruientium mors eſt. Sed xp̄c ab alijs
opibꝫ mortuis nos viuificauit. quia anima ꝑfuſa ſan-
guine Chriſti quaſi aqua calida ⁊ fluida mox ariditas
eius humectatur. humiditas calore ſolidata reficitur
⁊ potatur ⁊ viuificatur. Sed diceret aliquis. Quare de
latere ⁊ non de manibꝫ vel de pedibus viuificari dici-
mur? Ad hoc reſpondetur ꝙ congruum erat vt vnde
mors oriebatur inde vita reſurgeret vt dicit Gregoriꝰ
in prefatione. Sed mors per mulierem orta eſt que de
latere viri ſumpta eſt Gen̄. ij. Ergo non niſi ex latere
Chriſti viuificati ſumus. Quia ex inde fluxerunt ſacra-
menta ⁊ inde orta eſt ſancta mater eccleſia. ſicut teſtatur
ſanctus Auguſti. in ſermone de eo. Sicut inquit ex la-
tere Ade fabricata eſt Eua. Ita Chriſti corpore ⁊ late-
re vulnerato redempta creuit eccleſia. Dormit Adam
vt viuat Eua. Moritur Chriſtus vt viuat eccleſia.
Idem probatur in Clementinis de ſumma trinitate.
⁊ fide catholica. cap̄. fide charitate. vbi Clemens ſic di-
cit. Chriſtus iam emiſſo ſpiritu perforari lancea ſuſti-
nuit latus vt ex inde fluentibus riuis aque ⁊ ſangui-
nis informaretur vnica ⁊ immaculata virgo ſancta
mater eccleſia coniunx Chriſti. Sicut de latere primi
hominis ſoporati Eua ſibi in coniugem eſt forma-
ta. Et hoc certe factum eſt vt veteris Ade qui ſcđm

apoſtolum forma eſt futuri in noſtro nouiſſimo.i.xp̄o
veritas rn̄deret. Sed quereret vlterius quis. nūquid
poſſim certificari ꝙ virtute ſanguinis xp̄i ſum viuifica
tus ſpūaliter. Ad hoc dicit̃ ſicut vita nature ſenſu. ver
bo ⁊ motu pandit̃. ita ⁊ ſpūalis vita declarat̃. Si enim
ſentis ꝙ in Jhū xp̄o credas ſuauiter. ſi loqueris xp̄m
laudando dulciter. ſi moueris ⁊ curris poſt Jhm̄ xp̄m
velociter. tunc ſcias te ꝑ ſanguinem eius viuificatum
ſpūaliter. Pͥmo igit̃ ſi ſentis ꝙ in te fuerit viſus intel
ligentie ad videndum quod Apl's ait ad Philip.ij. de
xp̄o. Qui cum in forma dei eſſet non rapinam arbitra
tus eſt eſſe ſe equalem deo ſꝫ ſemetipſum exinaniuit ⁊c̃.
Si in te eſt auditus obedientie. quia xp̄c fuit obediens
vſqꝫ ad mortem. mortem autem crucis. Si guſtus dile
ctionis ⁊ tactus opis. Sic enim petiuit be. Aug. vt ſen
tiret ꝙ eſſet in ipſo xp̄o dicēs. Scribe domine Jhū xp̄e
in corde meo vulnera tua precioſo ſanguine tuo vt le
gam in eis tantum dolorem ⁊ ad ſuſtinendum omnem
meum dolorem ⁊ tuum amorem. ad ꝯtemnendum ꝓ
te omnem prauum amorem. Scribe in tabulis cordis
mei pias iuſtificationes tuas vt te in menſa dulcedinis
dominum in ore. in gutture. in pectore. in viſceribꝫ ani
me mee ſemꝑ habeam. qui dixiſti. Pone me ſicut ſigna
culum ſuꝑ cor tuum ꝑ veram dilectionem tuam ſicut
ſignaculum ſuꝑ brachium tuum ꝑ ſanctam operatōez
tuam. quia fortis eſt vt mors dilectio Cant. viij. Secū
do ſcias te viuificatum ſpūaliter ſi loqueris dn̄m Jhm̄
xp̄m. ſi timore paueas. ſi amore laudes. ſi ex dulcedine
cordis cantes ſicut maria ſoror moyſi cantabat in tym
pano dicens. Cantemus domino. glorioſe enim hono
rificatus eſt. Exo. xv. Et niſi hoc cantaueris non crede
ris eſſe viuus. Quia aqua frigida lapidi frigido ſuꝑfu
ſa nullum ſonum cauſat. ſuper ignitum autem ⁊ ferui
dum fuſa cauſat ſtrepitum ⁊ ſonum magnum ⁊ frago
rem horribilem. vt patet de tonitru ⁊ balneo. Sic aqua
.i. ſanguis cordi ſuꝑfuſa frigido nihil opat̃ ꝓpter ipſius
indiſpoſitionem. viuificato autem ⁊ amanti infuſa cor
di. generat in eo ſtrepitum contritionis. ſonum deuo
tionis. iubilum interne conſolationis ⁊ fragorem con
citat deuote orationis ⁊ canticum diuine laudis vt di
cat cum pſ. cxxv. Lauda anima mea dominum. Ter
cio ſi moueris ⁊ curris poſt xp̄m velociter. Si pondus
auaricie deponis vt mathe⁹ Math. ix. Si vincula cu
piditatum diſrumpis vt Paulus. Si pedes a lacu lu
xurie extrahis vt maria magda. Lu. vij. Si omne ob
ſtaculum creaturaꝝ te impediens abijcis ⁊ remoues vt
apoſtoli Math. xix. Ecce nos reliquimus omnia ⁊ ſe
cuti ſumus te. Quia hec vt plurimum impediunt cur
rentes. Sed di. neſcio quomodo currere debem⁹. qꝛ di
cere poſſum cum Thoma Joh. xiiij. Neſcio quo va
dis. ⁊ quomō poſſum viam ſcire. Rn̄dit xp̄c. Ego ſum
via ad ſeipm̄ verbi grā. Sicut fera vulnerata ꝑ ſanguis
ſui ſtillas viam ſequentibꝫ ſe oſ̄dit vſqꝫ ad cubile ſuum
ita xp̄c clauis ⁊ lancea vulnerat⁹ ꝑ ſanguinis ſui ꝓcioſa
ſtillicidia iter nobis pandit ad ſequendum ⁊ inuenien
dum vſqꝫ ad cubile ſuum in quo eēntialit̃ requieſcit in
p̄re. ideo deuote mentes ſic currere volentes dicūt xp̄o
Cant. viij. Fuge dilecte mi ⁊ aſſimulare capree hynnulo
qꝫ ceruoꝝ. q.d. Fuge coram nobis vt fera vulnerata et
ſanguine tuo celeſtem nobis ſemitam demonſtra. do
nec te cōꝓhendam⁹. ⁊ in te delicias eternas capiam⁹
Secūdum bonum qđ nobis fecit ſanguis xp̄i eſt ꝙ vi
uificatos illuminauit ad cognoſcendum. non enī ſuffi
cit ſpūaliter viuere niſi quiſqꝫ ſtudeat deum per ſeipm̄
agnoſcere. hoc autem agit in oculis cordis noſtri ꝓcio
ſus ſanguis Jhū xp̄i. Cui⁹ exemplum ponit mgr̄ li. ꝓ
p̄ie. xij. ꝙ columba habꝫ ſanguinem medicinalem. Di
cit̃ enī a phiſicis ꝙ ſanguis eius de dextera ala extract⁹
⁊ calidus oculis inſtillat⁹ dolorem mitigat ⁊ ſanat cali
ginem oculoꝝ. Spūaliter columba ſignificat xp̄m. qꝛ
figuratus eſt ꝑ columbam Noe quam emiſit de archa
ad videndum ſi ceſſaſſent aque diluuij. que attulit ra
mum oliue viridem Geñ. viij. Quia xp̄c emiſſus eſt per
incarnationem de archa Noe trinitatis ⁊ venit in ra
mum viridē ſancte crucis vbi ex dextero latere eius fu
it extractus ſanguis lancea militis. quo idem miles lō
gin⁹ liniuit caliginoſos oculos. ⁊ mox vidit deinde cre
didit. ⁊ ipm̄ poſtmodum in ep̄atu ſuo ceteꝛ ad cogno
ſcendum publice p̄dicauit. Sic etiam modo ſpūaliter
pōt fieri vt ſi q̇s ſanguine immaculate columbe linient
intrinſec⁹ oculos ſuos mox videbit. ſ. ꝑ fidem. qđ prius
videre non poterat vel noluit. Sicut patet de ꝑfida gē
te iudaica que nunꝙ̄ deſinit eſſe ceca. que tn̄ in parte eſt
interdum illuminata ꝑ ſanguinem xp̄i licet miraculo
ſum. ſicut de hoc legit̃. Qꝛ apud conſtantinopolim iu
de⁹ q̇dam eccleſiam ſancte Sophie intrauit. ⁊ q̄ndam
imaginem xp̄i ibi ꝯſpexit. q̇ ſe ibidem ſoluꝫ ꝯſiderans.
arripiens gladium ⁊ mox in gutture effigiem ꝑcuſſit.
ſtatim inde ſanguis exiuit. ⁊ iudei faciem ⁊ totū caput
aſperſit. Qui grauiter territus imaginem accepit eam
qꝫ in puteum ꝓijciens ſtatimqꝫ aufugit. Quidam aūt
xp̄ian⁹ eidem obuiauit. ſibiqꝫ dixit. Vnde venis. vere
aliquem hominem occidiſti. Et ille. Falſum inq̇t dicis
Cui rurſum. Vere homicidium perpetraſti. ⁊ ideo ſan
guine aſperſus es. Et iude⁹. Vere xp̄ianoꝝ deus vere
eſt deus. ⁊ fides eius firma ꝑ omnia comprobat̃. Ne
quaꝙ̄ ꝑcuſſi hominem. ſꝫ xp̄i imaginem. ⁊ ꝯtinuo ſan
guis de ipſi⁹ gutture emanauit. duxitqꝫ iudeus homi
nem illum ad puteū ⁊ inde ſanctam imaginem extraxe
runt. Plaga autē in gutture imaginis xp̄i: vt fert: ad
huc cernit̃. ⁊ iudeus bonus continue efficiebat̃ xp̄ian⁹
Similiter cum iudei in quadam ciuitate feciſſent in pa
raſceue imaginem ceream ⁊ eam clauis crucifixiſſent et
lancea ꝑforaſſent. ſtatim exiuit ſanguis. Apparens au
tem beata virgo conq̄rens xp̄ianis de hoc quod ſuſti
neret qꝛ adhuc iudei filium eius crucifigerent. Xp̄iani
autem domum iudeoꝝ penetrantes ⁊ eos capiētes in
uenerūt imaginē ⁊ ei⁹ vulnera cruentata. Quo viſo mi
raculo multi iudei ꝯuerſi ſunt ad fidem xp̄ianoꝝ. Ecce
ꝙ ſanguis xp̄i de die in diem cecam illuminat iudaicā
p̄uitatē ad cognoſcēdum ſancte xp̄iane fidei veritatē. ℣.
Sic nos etiā cognoſcim⁹ ꝑ ſanguinem xp̄i p̄mo ei⁹ in
finitam dei miſc̄diā de q̄ Bern̄. Erat miſc̄dia multa ī
corde. ſꝫ hec latebat donec rupto corporis vaſculo ꝑ q̄nqꝫ
ꝑtes corpis emanauit. Scđo cognoſcim⁹ dilectōꝫ ⁊ de
lectabilem ei⁹ ꝑn̄tiam. qꝛ dicit glo. ſuꝑ Can̄. Cognoſcē
deum eſt inuenire deum. Sic illa charitate plena cogno
uit qn̄ dixit. Paululum. ſ. cū ꝑtranſiſſem. ſ. omnia crea
ta inueni quem diligit anima mea Can̄. iij. Tercio cha
ritatis ei⁹ ſupabūdantiam q̄ dilexit nos ante mūdi ꝯſti
tutionem. De hoc Bern̄. vt oſ̄deret q̄ntum te diligēt
nō alit̃ voluit ꝙ moriēdo te de morte liberaret. qꝛ chari
tatem illam nemo hꝫ q̇ ponat animam ſuam ꝓ amicis
ſuis Joh. xv. Sꝫ hoc fecit xp̄c q̇ ꝓ nobis eſt mortuus.
⁊ ḡ debem⁹ eum cognoſcere. ⁊ eum cognoſcēdo amare.
Rō. qꝛ ſine cogitatione dei ⁊ amore ei⁹ nemo ſaluabit̃.
Quod ꝓbat Bern̄. ſic di. Quid ſi ignoras deum pote
rit ne tibi ſpes eē ſalutꝭ? Nequaꝙ̄. nec enī poteꝛ ama
re quem neſcis. nec hr̄e qđ non amaueris. qꝛ ſicut ex dei
cognitiōe dilectio fit. ſic ex dei ignorātia oari dicim⁹ de
ſpatōꝫ. Quarto cognoſcim⁹ innumerabilē vite nr̄e mi
ſeriam. Talis enī cognitio hoīem humiliat. vn̄ Aug⁹.
Nomo ſcito teipm̄. bonū eſt enī ſcire ꝓpriā infirmitatē
Sꝫ q̇ eſt rn̄dit di. Aſſiduitas deficiēdi. impoſſibilitas
ſtādi. velocitas cadēdi. vilitas naſcēdi. ꝗuitas viuēdi. i
certitudo moriēdi. quicq̇d boni hēs aliūde habes. q̇c
q̇d habes amittere potes. Dicas ḡ deo cū pſ. cxxxviij.
Imꝑfectū meum viderūt oculi tui ḡ de⁹ infunde mihi
ſanguinē filij tui vt oculi mei fiant ſicꝫ columbe q̄ lacte
ſanguinis ſunt lote. ⁊ reſident iuxͣ fluenta pleniſſima

ſanctarum cogitationum ⁊ inclinationum ad te ꝑtinentium Canti.v. Tercio ſanguis chriſti viuificatos ⁊ illuminatos pulcros efficit ad ſponſum amplexādū. qd̄ innuitur in hoc verbo emundauit conſcientiam noſtrā. dicit enī Iſido.li.xvij.c.vij. de cedro que reſinam quandā habet que cedria dicit̄ q̄ in obſeruandis libris adeo eſt vtilis vt pliniti ex ea nec tineas patiant̄ nec tempore ſeneſcant. Cedrus ad literam fuit pes crucis. et ſic ꝑ ſynodochen ponitur ꝓ cruce in qua quidem cruce fluxit de corpore chriſti reſina veri ſanguinis. que libros conſcientie conſeruat a vermibus.i.a peccatoꝝ remorſibus ſicut hic apoſtolus dicit. Sanguis chriſti emundauit cōſcientiam noſtram ab operibꝫ mortuis. Eſt ſciendū ꝙ anima peccatrix eſt quaſi carbonibꝫ denigrata ⁊ om̄ibꝫ membris viciata.i.in lutum penitus cōculcata. et ꝑ cōſequens corona ꝓprij honoris priuata. Quod bene ſenſerat Hiere. qui dicebat Trenoꝝ vltimo. Denigrata ē ſup carbones facies eoꝝ. ⁊ n̄ ſunt cogniti in plateis eoꝝ. Et infra. Ve nobis quia peccauimus. ideo obtenebrati ſunt oculi noſtri meſtum eſt cor noſtrum. et cecidit corona capitis noſtri. Sed hanc difformitatem tulit ⁊ tollit chriſtus precioſo ſanguine ſuo. Sicut etiam atteſtat̄ beatus Johannes Apoca.j. Dilexit nos ⁊ lauit nos in ſanguine ſuo a peccatis noſtris. De hoc etiam pulcre loquitur Hugo in ſolilo. de arra anime. vbi dicit aīe ſue. Pulcra facta es munere. feda facta es iniquitate. Et iterum. Mundata et formoſa facta es eius pietate. operāte tamen vbiqꝫ charitate qua vt eſſes dilexi te cū nō eſſes. Cum feda eſſes dilexit te vt pulcram faceret. vt oſtenderet tibi q̄ntū te diligēt. Nō enī moriēdo de morte te liberare voluit vt tantū pietatis impenderet beneficiū. verumetiā charitatis monſtraret effectum. hec Hugo Idcirco iuxta crucifixum a dextris pulcra depingit̄ puella ſtans. ⁊ calice ſanguinē chriſti ſuſcipiens. Hec puella ſignificat eccleſiā vel deuotā aīam que cor mundū vulneribꝫ chriſti applicans ſanguinem eius cum omni deuotione aſſumit. ⁊ pulcritudinē ſpūalem induit. vt ſic dicat̄ de ipſa. Tota pulcra es amica mea. ⁊ macula n̄ eſt in te Cant.iiij. Et ſi ita pulcra. tunc vtiqꝫ de gratia dei digna eſt amplexu ſponſi. ⁊ deoſculabit̄ eū. Quod ⁊ petit deuota anima Cantic.viij. Quis mihi det vt te fratrē meū. Glo. ſm carnem. inueniam foris. ſ. archanū tue diuinitatis et deoſculer te ⁊ amplectar te. q: ad hoc manus extendiſti in cruce ⁊ caput inclinaſti. teſte beato Auguſtino. libro de cōtemplatione Jheſu xp̄i.c.x. Extendit inq̄t Jeſus brachia ſua in cruce. extenditqꝫ manus ſuas paratus in amplexum peccatoꝝ. Hinc ꝑ brachia ſaluatoris mei ⁊ viuere volo et mori cupio. ⁊ tibi ſecurꝰ decantabo. exultabo te dn̄e qm̄ ſuſcepiſti me. Saluator caput ſuū inclinauit in cruce vt oſcula daret dilectis ſuis. Totiens deū oſculamur. quotiēs in morte eiꝰ pungimur.

¶ De eadem dominica ſcʒ Judica.

QVis ex vobis arguet

me de pctō. ſi veritatē dico vobis cur nō creditis mihi. Qui ex deo ē verba dei audit Jo.viij. Dicūt naturales. Ambro. in hexame. ⁊ Ariſt. Aqla ore ſuo aut roſtro vel etiam vnguibus pullos ſuos verſus ſolem eleuat. vt radios ſolis inſpiciant. ⁊ qui directa acie ſolis radiū aſpicit ipm̄ tanq̄ȝ in natura ſimilem diligit ⁊ nutrit. Cuius aūt oculi ad aſpectū ſolis lachrymant̄ illum tanq̄ȝ degenerem inficit aut a nido abijcit vel ꝯtemnit. Spūaliter ꝑ aquilam xp̄s intelligit̄. Nā aquila eſt ab acumine viſus dicta. tanti enī et tam limpidi viſus eſſe dicit̄ vt paruam feſtucam eleuatam a terra in aerem videre poſſit. et ꝙ minimū piſciculū in tranquillo mari videat vel intuet̄. Sic chriſtꝰ adeo acuti luminis eſt vt omnia videat: ſicut atteſtat̄ ſapiens Eccl.xxiij. Oculi domini magis lucidiores ſunt ſup ſolem circumſpicientes omnes vias hominū. ⁊ ꝓfundū abyſſi. ⁊ hoīm corda intuens ⁊ abſconditas ꝑtes. Iſta quidē aquila chriſtus habet os ꝑ qd̄ intelligit̄ quilibet p̄dicator. de quo Hiere.xv. Si ſeparaueris precioſum a vili q̄ſi os meum eris. q.d. Si tu predicator precioſitatē virtutū oſtendis ⁊ tꝑaliū vilitatē ⁊ animū hominū ab amore tꝑalium ſeiungis ⁊ ad amorem virtutū inducis. tūc quaſi os meū eris. Iſto ore.i. predicatore eleuat pullos ſuos.ſ. chriſtianos. quoꝝ eſt pater creatiōe. Deutrono.xxxij. Nūqd nō ipſe eſt pater tuus q̄ creauit te. q.d. ſic. Et ad hoc quidē eleuat vt cognoſcant ⁊ intueant̄. oculoſqꝫ ab amore temporalium oīno remoueāt. et q̄ acute ſolem ſue diuinitatis inſpiciūt. ⁊ libenter verbū dei audiunt hos diligit. et corporis ſui cibo nutrit. ſicut patet de apoſtolis q̄ libenter xp̄i verbum audiuerūt q̄s in finem dilexit Joh.xiij. et vltimo corpore ſuo ⁊ ſanguine nutriuit. Math.xxvj. Qui aūt auertunt oculos ſuos a ſole veritatis ⁊ verbo dei. hos a ſe abijcit et contemnit. ſicut patet de illis de quibꝫ dicit in euangelio hodierno Qui a deo eſt verbum dei audit: ꝓpterea vos non auditis q: ex deo nō eſtis. In quo etiam principaliter duo tangunt̄. Primo chriſti innocentia. ibi. Quis ex vo.ar. Secūdo iudeoꝝ malicia. ibi. Tulerūt ergo lapides. De primo eſt notandum. Conſuetudo eſt in ſtudijs priuilegiatis cū magiſter aliq̄s ſubtilis illuc venerit ꝓponit doctrinas ſuas ⁊ ponit in lucem ſubtiles q̄ōnes. Cōtra quē interdū alij magiſtri arguūt ad experiendū ipſiꝰ ſubtilitates. Si tamen magiſter ille vult ꝓuidus eſſe ī nullo poſſunt ꝯtra eum preualere. Sed cū intendit ab eis recedere confert ſe omnibus in generali arguēdum vt quiſquis dicat intentionē ⁊ mētē ſuā ſi in aliquo fuit reprehenſibilis aut culpandus. Spiritualiter chriſtꝰ dominus noſter eſt magiſter oīm magiſtroꝝ. q̄ dicit Joh.xiij. Vos vocatis me magiſter ⁊ dn̄e. ⁊ bene dicitis. ſū etenim. Eſt inquā magiſter ſubtilis ⁊ ſapiens. q: in ipſo ſunt theſauri omnis ſcie ⁊ ſapīe abſconditi ad Coll.ij. Propter quod dicit̄ vere fons ſapientie. vt de verboꝝ ſignificatōe. in clement. Exiui de paradiſo. Iſte inq̄ȝ magiſter ſubtilis et ſapiens exiens de ſchola celeſti venit in collegiū huius mundi. iuxta illud Joh.xvj. Exiui a patre ⁊ veni in mūdū. In q̄ quidē ꝓpoſuit doctrinas ſuas. Quia anno ſue etatis duodecimo inuentus eſt ī medio doctoꝝ cū audiebat ⁊ interrogabat illos Luc.ij. ſic eiuſdē.iiij. dicit̄. ꝙ ipſe docebat in ſynagogis eoꝝ ⁊ magnificabat̄ ab omnibꝫ. Audiētes aūt doctores collegij huius mundi.ſ. phariſei eius doctrinas ſubtiles ⁊ ſapientes multis modis tentabant contra eū arguere ⁊ vincere. ſicut patet Math.xxij. cum tentatione dicebant. Magiſter ſcimus quia verax es ⁊ in veritate viam dei doces. Dic ergo nobis q̄d tibi videtur. licet cenſum dare ceſari an nō: Per hanc queſtionem voluerūt eum in ſermone capere. ſed certe ipſe ſoluit ſapienter queſtionē hanc dicens. Reddite ceſari q̄ ſunt ceſaris: et deo q̄ ſūt dei. Illi ergo audientes eius ſubtilem ſolutionē ammirati ſunt ⁊ relicto eo abierūt. Eodem modo legit̄ ꝙ poſuit ſilentium ſaduceis ⁊ nemo inter phariſeos poterat ei reſpondere verbū. neqꝫ auſus fuit quiſq̄ȝ ex illa die eū amplꝰ interrogare. In quo maxima ſua ſubtilitas innuit̄ magiſtralis. Cum autem vellet in proximo de collegio huius mūdi recedere ꝑ ſuam amaram paſſionē ꝓpoſuit queſtionē hodierni euangelij. d. Quis ex vobis arguet me de peccatis. q.d. nullus. quia ego ſū candor lucis eterne ⁊ ſpeculū ſine macula. Sapientie.vij. Mūdum eſt cor meum. purus ſum a peccato. Et eſt notandum ꝙ chriſtus peccare non potuit ꝓpter duo. Primo ꝓpter gratie immenſitudinem. Ipſe enim fuit plenus gratia ⁊ immenſus ab ipſa conceptione. ſicut ꝓbat magiſter libro.iij. diſt.xiij.c.j. allegans auctoritatem Hie